

కథానిక

ఆరాధన

కొంపెల్ల విశ్వం & జ్యోతిర్లయి

చప్పట్లు మ్రోగాయి
 మారు | మ్రోగాయి
 మళ్ళీ మళ్ళీ | మ్రోగాయి

అదొక సన్మాన సభ. సభలో ఇసుక వేస్తే రాలనంతమంది జనం

అవునుమరి అదిసామాన్య సభకాదు సన్మాన సభ ఆ సన్మానం సామాన్య వ్యక్తికి కాదుమరి

మహా రచయిత చక్రపాణి గారికి అందుకే ఆ చప్పట్లు. అనినాదాలు ఆ ప్రశంసలు, బొగడ్లతాను, చక్రపాణి రచనకు ఆకాడమీ అవార్డు వచ్చిన సందర్భంలో ఏర్పాటు చేయబడిన ఆ సభలో రామ్మూర్తి కూడా ఉన్నాడ.

చక్రపాణి రామ్మూర్తికి ఆరాధ్య రచయిత

చక్రపాణి వట్ల రామ్మూర్తికి అంతటి ఆరాధన పెరిగేందుకు చాలా కారణాలే ఉన్నాయి

రామ్మూర్తికి తెలిసినంత వయస్కు చక్రపాణి వందలాది కథలు సవలలు వ్రాయలేదు. వ్రాసినరచనలను ప్రేక్షకులకు తెక్కపెట్టవచ్చు.

కావలసింది క్యాబింటే అంటారా రచయిత

అయితే రచనలో అద్భుత కల్పకలూ ఆకాశహార్యాలూ ఉంటుంటే అవార్డు విక సంఘటనలూ ఉండవు-అందుకే అనేకులు, అంటే నేలమీద నమస్తూ ఆకాశాన్ని చూడకుండా నమస్తూ నేలనే చూచుకోనే సామాన్యులు, ఆ తోచనావటిమ కలవాళ్ళూ అనేకులు ఆయన రచనలను అభిగందిస్తారు.

రామ్మూర్తికి అయినవట్ల అభిమానం పెరిగిన కాగడాల్లో ఇలాంటి ముఖ్యమైనది. రామ్మూర్తి కేకాడు అతడి స్నేహితుడైన సుబ్బారావుకి, తెల్లెలు సుశీలకు కూడా "చక్రపాణి" అభిమాన రచయిత

ఒక పత్రికలో "వ్యాట్ క్లబ్ బీ నైట్" అనే ఆయన కథ అనేసలను ఆ కట్టుకోవడమే కాదు నేపథ్య అవార్డుకు దారితీరుతుంది అ దులో త్రాగుబోతు మనస త్యాన్ని అతడి నైతిక పసనాన్ని చాలా చక్కగా గు శెలను కదిలించేరీతిలో వివరించారు రచయిత.

"దారి తప్పిందే జీవితం"లో వ్యభిచారుల సేవను బ్రతుకులను, సంఘంకోసారి స్థానాన్ని కన్నీరు ఒలికించేలా ప్రతి బింబింప చేసారు చక్రపాణి

"చక్రపాణి కథల్లో బ్రాటోస్టాజిమ్ ఉంటుంది" అంటాడు సుబ్బారావు

"అ కథలన్నీ అసలైన మానవ జీవితాలకు ప్రతిబింబం, నింజైన మానవతకు చిహ్నాలు" అంటుంది సుశీల.

మొత్తానికి రామ్మూర్తితో పాటు సుబ్బారావు, సుశీల కూడా చక్రపాణి అంటే వివరించేన యిట్టిస్తే మునుకా రాని మెచ్చుచున్నాను చివరి చక్రపాణి రచనలను ఎవరైనా ప్రశంసగా విమర్శించినా వాది చినా ఫరించలేని వ్యక్తితో వచ్చాడు-

చక్రపాణి గారు "మా వల" ఒక ప్రముఖ వార పత్రికలో పరిచయం కావస్తున్న సమయంలో చంద్ర శేఖరం ఉండి డాడు కాకి నాడమండి, చంద్ర శేఖరం రామ్మూర్తికి మేనత్త కొడుకు అండకంటే అశేఖు పెద్దవాడు చిన్న సైనిక రచయితగా అప్పటికే పేరుపడ్డ వాడూను, "మానవం" సవల పుస్తకం కాకుండానే అనవలకు ప్రసిద్ధి సాహారిత ఉత్తరాలు వరుసగా పత్రికలో వస్తూనే ఉన్నాయి ఆ వ్రాసినవాళ్ళతో రామ్మూర్తి సుబ్బారావు, సుశీలకూ డా ఉన్నారు

"అ త్రాగుబోతు రచనలను మెచ్చుకొనేందుకు మీరుకూడా తయారయ్యారా" అన్నాడు చంద్ర శేఖరం

అమాటలు విన్న రామ్మూర్తి ఉలిక్కి పడ్డాడు.

సుబ్బారావు మాత్రం తాపిగా ప్రశ్నించాడు

"త్రాగుబోతుని నీ కలా తెలుసు? మీరిద్దరూ బాయ్ ఫ్రెండ్స్?"

చ అలాంటివి నాకు వట్లవు మరి ఎలా చెప్పన్నావు? ఈ సారి సుశీల కాస్త కోపంగా అడిగింది

ఎలాచేప్పేదేముంది! ఆధారంలోనే బెప్పుతున్నాను తూర్పు గోదావరి జిల్లా రచయితలసమావేశం జరిగినపుడు రచయితలంతా కలిసి త్రాగడం నాకు తెలుసు. వాళ్ళతోపాటే చక్రపాణి చిత్తుగా మతుగా త్రాగడం అందరికీ తెలుసు...

[తరువాయి 15వ పుటలో]

ఆ రాధన

[10వ పుటనుండి]

అయిదే రచయితగా ముఖ్యకూడా రామ్మూర్తి ఏదో అనబోయే అంతలోనే

నా లాంటివి నసికిరావని చెప్పలే గూ! మీ కార్యక్రమచయితలన్న అవలంబాలపట్టి నాకుకూడా ఆపాదిస్తేనే గానీ మీ మనుసులు నెమ్మడించావా? అన్నాడు గట్టిగానే

శాశ్వవర్షం వెంటనే జపాలు చెప్పలేదు

చంద్రశేఖరం ఉన్న నాలుగు రోజుల్లోనూ చక్రపాణికి గూర్చిఏదో ఒక చెడు విమర్శచేస్తూనే ఉన్నాడు అతడు వెళ్ళిపోయిన తరువాత మిశ్రితకోపంగా అంది "అంతటి రచయిత కాలేక పోయాననే అనుయకాబోలు! అందుకే మాటి మాటికి అయననుగూర్చి చెడుగా మాట్లాడేవాడు" అని

రామ్మూర్తి అవుచక్కట్టుగా తలవంకించాడు కానీ సుబ్బారావు అవుచనలేదు

"అనుయకూడా కావచ్చును కానీ చంద్రశేఖరం మాటల్లో నిజం లేకపోలేదు" అన్నాడు

అంటే రామ్మూర్తికి అర్థం కాలేదు అంటే మరే లేదు. నాన్నగారి స్నేహితుడు రాజారావుగారు తేరూ ఆలయ అప్పుడప్పుడు మాటల్లో అంటూ ఉంటారు. ఆ చక్రపాణిగారికి చెప్పవలసిన నాలున్నాయన, ఇద్దరికీ వరిచయం ఉందితే కానీ శేనెస్వరూ ఆమాటు పట్టించుకోలేదు.

"చంద్ర శేఖరం పోనీ అనుయతో అన్నాడనుకుండాం, వర్ణాయస్థుడి గూర్చి కాజారాంగారు వీరిదుకలా

చెప్పకాను? నిజమేననుకుందాం"

"ఫోన్మీద" అప్రసంగాన్నీ తుంచేపాడు రామ్మూర్తి

కానీ అనాటినుండి అడపా దడపారచయిత చక్రపాణి గారిని గూర్చిన వివరాలను సేరి, చేదుకు వట్లవలతో ప్రయత్నించాడు రామ్మూర్తి ఆ సేకరణలో ఇన్నాళ్ళు కానూహించని వివరాలు తెలియనివివరాలు చాలానే తెలిసాయి

"గొప్ప రచయిత కావచ్చు కానీ త్రాగుబోతు

సిగిరెట్లు, కేసులు జూచం

ద్రో లోలుడు ఇవన్నీ విలి నీరై పోయోడు రామ్మూర్తి

ఎలాగు సెలవుల్లో టూర్ వేసుకున్నాంగా ఒక రోజు చక్రపాణి గారి దర్శనం చేసుకని పద్దం మర అనుమానాలన్నీ తేలిపోతాయి అన్నాడు సుబ్బారావు.

రామ్మూర్తి, సుబ్బారావుకలిసి చక్రపాణి గారింటికి వెళ్ళారు

ఏదో ప్రానుకుంటున్న చక్రపాణి గారు ఆ సమయానికి కట్టిపెట్టి వాళ్ళను సాదరంగా ఆహ్వానించారు.

అంత గొప్ప రచయిత ఇంటగూర్చి ఇప్పడేమో ననుకున్న వాళ్ళ మొదటి అనుమానం విడిపోయింది.

ఆయనరచనల మీద చాలాసేపు జరిగింది రామ్మూర్తి ఉపహించలేదు ఆయన అంత నిరాడంబరంగా తూట్లాడుకావడం

సుమాదు గంట, గంటన్నర రచనలపై చర్చ జరిగింది చక్రపాణిగారు కాఫీలు తెప్పించి యిచ్చారు.

"మీ ఆధిమానానికి కృతజ్ఞుణ్ణి" అని కూడా అన్నారు సంభాషణమధ్యలో కొంచెం రై ర్యం చేసి సుబ్బారావు అడిగేసాడు

"మిమ్మల్ని గూర్చి ప్రజలు రకరకాలుగా అనుకుంటారు అవన్నీ వింటుంటే మాకు చాలా బాధకలుగుతుంది అవన్నీ వట్టిదని చెప్పండి. అనంగం నింపిన హృదియాలతో సెలవువుచ్చుకుంటా,"

అ మాటలు వింటూనే చక్రపాణి గారు భావగర్భితంగా నవ్వారు అతర్వాత చాలాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయారు.

అ మౌనం చూసిన రామ్మూర్తికి భయం వేసింది

చక్రపాణిగారు ఎటో చూస్తూదిగ్గం గా అటో చిమ్మి సిగిరెట్లు పూ పీల్చి ఏడులు తూ నెమ్మడిగా అడిగారు

"మీరు నారచనలు చూసి ముగ్ధులయ్యారు నన్నాకాధిచటం మొదలు పెట్టారు అంటే మీరు ఆకాధించేది వ్యక్తి నా చక్రపాణికదు- చక్రపాణి అనే న్యక్తితోని రచయితను అవునా?"

సుబ్బారావు రామ్మూర్తి కూడా అయోమయంగా తలఉపారు

"మీకు కావలసినది కలంతోని నిండుధనం అందులో మీకునచ్చినది, లోపించినది ఇష్టం లేనిది ఉంటే నిర్మాణమాటలగా అడగండి. మీకూ కాకూ ఉన్న బాధవ్యం అదేనుక అంతేగానీ ప్రాసినవ్యక్తి ఉంటే అందాలను వికారాలను కులమకాలను వ్యసనాలను అలవాట్లనుగూర్చి ఎప్పుడూ ఆలోచించకండి-

"అలా ఆయితే మీరు రచయితను రచయితగా గూర్చిపోయి వ్యక్తిగా అతడి వ్యక్తి గత జీవితంలోకి తొరబడుతున్నారనమాట

"ఉదాహరణకు నా భార్యను తీసుకురిదాం ఆమెకు నా వ్యక్తి గతలోపాలనుగూర్చి ద్రష్ణించేవాట్లు ఉన్నది ఎందుకంటే ఆమెనన్ను వ్యక్తిగా భర

గా ఆరాధిస్తుంది కానీ ఒక రచయిత గా కాదు”

ఒకసారి ఆగి సిగరెట్టు పొగపీల్చివడులు చూస్తున్న అన్నాడు.

“నేనేకాదు ఏక శాశులుడయ్యా అంతే అతడికి గొప్పశనం అకళను బట్టి వస్తుంది అంటేగానీ అకళ. మానవ గుణాలకు మానవ బలహీనతలకు అతీతుడనుకోవడం అవివేకం. అతడూ సామాన్య మానవుడే, అకళతో కళాకారుడే మానవాతీతుడు”

అంటే మీరు చెప్పేది సుబ్బారావు గాణిగాడు

అదే చెబుతున్నాను వినండి మీరు అడిగినది విన్నవి ఏమీ అబద్ధాలు మాత్రం కావు. మీకునిత్యావసరాల ప్రకారం కాఫీ, సిగరెట్లు, స్నేహితులు వంటివి ఎలా అవసరమో అలాగేనాకూ కొన్ని అలవాట్లండవచ్చు అంతమాత్రం తీత వాటికినేను వాసివనని నేనుచెప్పను వాటివెనవా అత్యనిగ్రహం నాకుంది

ఒకవేళ అలాగే అనుకుని నన్నన హిందూకుని నా రచనలు చదవడం మానేస్తారా? నన్నారాధించడం మానేస్తారా? నేనేమీ వ్యాఖ్యను. నాలో కనిపించే తోపాలు నాకవసరం కనిపిస్తే అడిగేవాక్కు మీకుంది అలోచించండి మీకుకావలసింది “చక్రపాణి” అనబడే సామాన్య మానవుడో లేక అదర్భవచయితనో అలా అని చాలా స్వచ్ఛంగా నవ్వారు

అయితే మాటలు అర్థమయ్యాయా? కామ్యూరి సుబ్బారావుని అడిగాడు

ఉదాహరణకు మనం అన్నాళ్ళ బట్టి ఆరా దిస్తున్నది రచయితగా చక్రపాణినిగానీ వ్యక్తి గా కాదు. మనకు కావలసింది రచయిత అంటే ఆ మనోహారీని రచయిత అ రచయితలోని మనిషి చాలా ఉన్నతమైనవాడు అన్నాడు సుబ్బారావు

నగరంలో తక్కువారం

‘మందారాల మకరందాలు’ ఆవిష్కరణ-

‘యువభారతి’ వికాసలహరి రెండవ భాగం

యువభారతికి గూర్చి ప్రత్యేకంగా నవీవారం | వాయనవనరంలేదు ఈ సాహితీసాంస్కృతికసమితి చేస్తున్న సాహితీసేవ అందరికీ తెలిసినదే. ప్రతివీడాది వలె ఈసారికూడ యువభారతి తన దసమ వార్షికోత్సవాలను ఈనెల వీడవ వేదిన ప్రారంభించింది అనాటి కార్యక్రమంలో యువభారతీయుల కథాసంకలనం ‘ఉదయం’, సాహితీమిత్రుల కథాసంకలనాలు కథావాహిని రెండు భాగాలు ప్రముఖ హాస్యరచయిత శ్రీ రావు గు వెంకటేశ్వరనాథాయణరావు గారు ఆవిష్కరించారు.

రెండవ సాహిత్యోత్సవాని వికాసలహరిలో ప్రముఖ కవి డా॥ సి వారాయణరెడ్డిగారు వ్యాఖ్యానం చేసిన “మందారాల మకరందాలు- బ్రహ్మేంద్ర బోధనగారి భాగవతంలోని శుభ్రుగమైన పద్యాలకు) శ్రీ వానమామలై వరదాచార్యులుగారు ఆవిష్కరించారు

వోలుతగా నంద అధ్యక్షులు శ్రీ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తిగారు సభావ్యక్తులు శ్రీ బి రామరాజు, ఉప్పానియో విశ్వవిద్యాలయ తెలుగుశాఖామాత్యులను, ఆవిష్కరణకర్త శ్రీ వానమామలై వరదాచార్యులను మందారాల

అవును కళాకారుడు ఎలా ఉంటేనే? అతడితో కళ సాటిలేనిది స్వచ్ఛమైన హృదయంలో ఆకళను ఆరాధించగలవాడే నిజమైన కళా రాధకుడు అన్నాడు రామ్మూర్తి

మకరందాలవ్యాఖ్యానం డా॥ సి వారాయణరెడ్డిగారిని సభావదులకు, వరిచయం చేయగా యువభారతి సమావేశకర్త శ్రీ వంగవల్లి విశ్వనాథంగారు విన్నపాలు చెప్పారు

అనంతరం శ్రీ సుధామణి సాహిత్యోత్సవానంతో కార్యక్రమం ప్రారంభింపబడి, అధ్యక్షత వహించిన రామరాజుగారి ఉపన్యాసానంతరం “మందారాల మకరందాలు” శ్రీ వానమామలై వరదాచార్యులుగారు ఆవిష్కరించిన చక్కని వ్యాఖ్యానంతో చక్కని వాచావటితుతో సుందరంగా, వివరంగా చెప్పిన సాతాయణరెడ్డిగారి ప్రతిభను వివరించారు. మందారాల మకరందాల ఆవిష్కరణసందర్భంగా శ్రీ అయ్యదేవర పురుషోత్తమరావుగారు మంగళాసంతో సభితులనాకర్షించారు.

తరువాత “మందారాల మకరందాల” వ్యాఖ్యాన ప్రముఖ కవివరేణ్యులు డా॥ సి వారాయణరెడ్డిగారు బ్రహ్మేంద్ర బోధనామాత్యుని భాగవతంలోని మందారంలాంటి పద్యాలను కొన్నిటిని చదివి చక్కటి వ్యాఖ్యానం చేశారు యువభారతి అలవాటు ప్రకారం డా॥ సి. వారాయణరెడ్డిగారి 300 రూపాయలు పారితోషికం ప్రకటించి, అధ్యక్షులు శ్రీ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తిగారిచే అందజేయగా తిరిగి ఆ పారితోషికాన్ని యువభారతివారాల గా అందించారు వారాయణరెడ్డిగారు.

[తరువాయి 20వ పుటలో]

